

Valstybių narių teisė - Liuksemburgas

 Dėmesio! Šiame puslapyje originalo kalba ([fr](#)) neseniai atlikta pakeitimų. Puslapį jūsų pasirinkta kalba šiuo metu rengia mūsų vertėjai.

Šiame skyriuje apžvelgiami įvairūs Liuksemburgo teisės šaltiniai.

Teisės šaltiniai

Teisės normų hierarchija

Žodžiai „teisės šaltiniai“ – tai vaizdingas teisės atsiradimo ir kilmės apibūdinimas.

Šiuo metu pagrindiniais teisės šaltiniais galima laikyti **Konstituciją** ir **įstatymus**.

Liuksemburgo Konstitucija

Pirmoji Liuksemburgo Konstitucija buvo parengta 1841 m., praėjus dvejiems metams po to, kai 1839 m. buvo paskelbta Liuksemburgo nepriklausomybė, o paskui priimtose 1848 ir 1856 m. Konstitucijos.

Dabartinė Liuksemburgo Konstitucija galioja nuo 1868 m. spalio 17 d. Nuo tada dabartinės Konstitucijos tekstas keistas keletą kartų.

Liuksemburgo Konstitucija – tai griežtos sistemos **rašytinė konstitucija**. Konstitucija, kaip pagrindinis teisės aktas, vis dėlto yra stabilesnė nei įprasti įstatymai.

Dabartinę Konstituciją sudaro **121 straipsnis; straipsniai padalyti į trylika skyrių**. Joje apibūdinami valstybės pamatai, užtikrinamos piliečių teisės ir laisvės, nustatoma valdžios institucijų sistema.

- I skyrius. Valstybė, jos teritorija ir didysis hercogas
- II skyrius. Piliečių laisvės ir pagrindinės teisės
- III skyrius. Suverenumas
- IV skyrius. Deputatų rūmai
- V skyrius. Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės vyriausybė
- Va skyrius. Valstybės taryba
- VI skyrius. Teismai
- VII skyrius. Teisėsauga
- VIII skyrius. Finansai
- IX skyrius. Komunos
- X skyrius. Viešosios įstaigos
- XI skyrius. Bendrosios nuostatos
- XII skyrius. Pereinamojo laikotarpio ir papildomos nuostatos.

Teisės šaltinis: įstatymai

Įstatymų leidybos sistema

Pagal Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės įstatymų leidybos sistemą **inicatyva teikti įstatymus** priklauso [Deputatų rūmams](#) arba [vyriausybei](#).

Vyriausybės iniciatyvos teisė vadinama „vyriausybine iniciatyva“ ir vykdoma teikiant **įstatymų projektus**.

Deputatų rūmų iniciatyvos teisė vadinama „parlamentine iniciatyva“ ir vykdoma teikiant **įstatymų pasiūlymus**.

Paskui šie įstatymų projektai ar pasiūlymai teikiami susijusioms institucijoms (įvairių profesijų atstovų rūmams), kad jos pareikštų nuomonę, bet visų pirma laukiama **Valstybės tarybos** nuomonės. Gavus Valstybės tarybos nuomonę įstatymo projektas ar pasiūlymas grąžinamas Deputatų rūmams.

Kadangi Liuksemburgo parlamentą sudaro vieneri rūmai, Deputatų rūmai nuomonę dėl viso teksto antrą kartą turi pareikšti praėjus ne mažiau kaip trimis mėnesiams nuo balsavimo dėl projekto, nebent Rūmai ir Valstybės taryba kiekviena atskirai nuspręstų, kad antrojo Rūmų balsavimo galima atsisakyti. Deputatų rūmų balsuojant priimtas galutinis įstatymas įsigalioja tik jį **paskelbus** didžiajam hercogui leidinyje [☞ Mémoires](#).

Kitų teisės aktų leidybos sistema

Pagal 1996 m. liepos 12 d. Valstybės tarybos reformos įstatymo 2 straipsnį **teisės akto projektą**, priimtą siekiant įgyvendinti įstatymus ir sutartis, didžiajam hercogui galima teikti tik **Valstybės tarybai** pareiškus savo **nuomonę**.

Tačiau skubiais atvejais (kuriuos turi įvertinti didysis hercogas, remdamasis tinkamai pagrįstu iniciatyvą pateikusių ministro pranešimu) vyriausybė gali nukrypti nuo šios bendrosios taisyklės ir neprašyti Valstybės tarybos nuomonės. Tačiau ši **skubos tvarka** taikoma tik išimtiniais atvejais.

Be to, jeigu įstatyme oficialiai reikalaujama prašyti Valstybės tarybos nuomonės dėl teisės aktų, priimtų įgyvendinant šį įstatymą, skubos tvarkos jokių būdu taikyti negalima. Ši nuostata taip pat taikoma teisės akto projekto, dėl kurio Valstybės taryba jau pateikė pirmąją nuomonę, pataisoms.

Valstybės taryba savo nuomonę dėl teisės aktų projektų, kaip ir dėl įstatymų, teikia **pagrįstoje ataskaitoje**, kurioje pateikiamos bendrosios pastabos, nagrinėjamas projekto tekstas ir prireikus pateikiamas priešingas projektas.

Valstybės taryba nagrinėja teisės aktų projektų turinį bei formą ir reglamento atitiktį viršesnei teisės normai.

Teisinių duomenų bazės

[☞ Légilux](#) interneto svetainė – tai internetinis Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės vyriausybės teisės portalas.

Jame galima naudotis Liuksemburgo teisės aktais – leidinyje *Mémoires A* pateikiamais nesutrumpintais tekstais arba daugiausia teisės aktų kodeksuose ir rinkiniuose pateikiamais suderintais tekstais.

Svetainė padalyta į tris pagrindines sritis:

- [☞ teisės aktų skiltį](#), kurioje pateikiami Liuksemburgo teisės aktų leidiniai, kiti leidiniai ir suderinti tekstai;
- [☞ administravimo skiltį](#), kurioje pateikiami administraciniais vadinami leidiniai. Daugiausia tai yra leidinio *Mémoires B* ir Oficialiojo administravimo ir teisės aktų žinyno rinkiniai;
- [☞ bendrovių ir asociacijų skiltį](#), kurioje pateikiami leidinio *Mémoires C* ir komercinių bendrovių, asociacijų bei ne pelno organizacijų leidiniai.

Ar duomenų bazėmis galima naudotis nemokamai?

Taip, duomenų bazėmis galima naudotis **nemokamai**.

Susijusios nuorodos

[☞ Légilux interneto svetainė](#)

[☞ Teisingumo ministerija](#)

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos valstybės narės. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Europos Komisija nepriima jokios atsakomybės ar teisinių įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą ar nurodomą informaciją ar duomenis. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.

Paskutinis naujinimas: 20/12/2018